

စိတ်ကူးချိုအနုပညာ

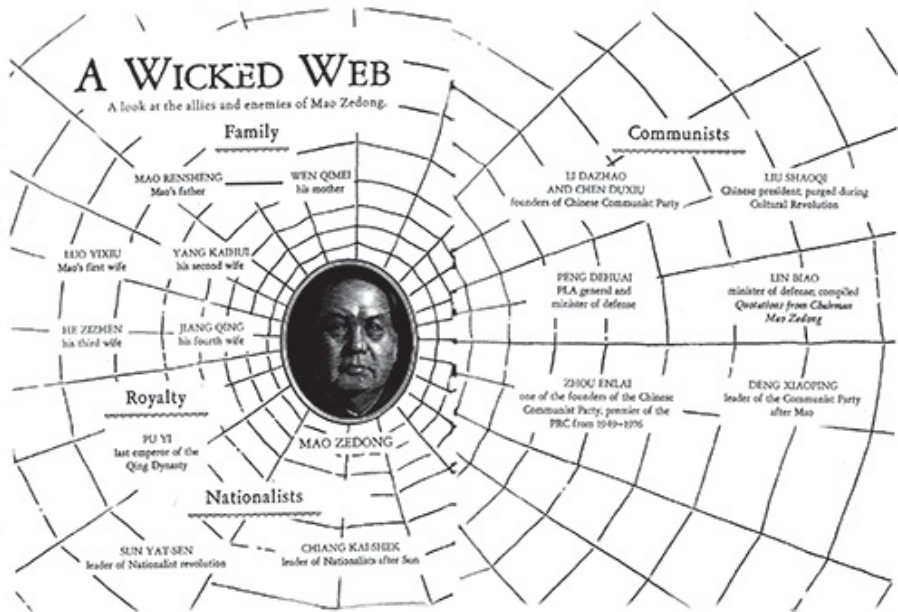
တရုတ်နိုင်ငံကို သွေးချွေးရင်း၍
အရက်စက်ဆုံးတည်ဆောက်ပေးခဲ့သူ
ကွန်မြူနစ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး
မော်စီတုန်း

လင်မျိုး-မြန်မာပြန်

The World of MAO ZEDONG

Mao turned China into a communist state and ruled it with an iron fist for almost three decades.

‘ဒီနေ့ သူက ချိုသာတဲ့ စကားလုံးတွေကို သုံးတယ်။ သူသဘောကျသူတွေကို ပျားရည်လို့ ချိုတဲ့ စကားတွေပြောတယ်။ မနက်ဖြန်ဆိုရင် လုပ်ကြံဖန်တီးထားတဲ့ အမှုနဲ့ အဲဒီလူတွေကို သတ်ပစ်ရော’

မော်၏ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးနှင့် မိတ်ဆွေဟောင်း လင်ပေါင်၏ သား လင်လီဂူး

မိတ်ဆက်

၁၉၅၉ နွေဦး၊ ဟူနန်ပြည်နယ်၊ တရုတ်

၁၉၅၈ခုနှစ် နွေတွင် တရုတ်ပြည်၏ ဩဇာအရှိဆုံးလူသားက အနာ

ဂတ်သည် တောက်ပစရာပင်မရှိတော့ဟု အခိုင်အမာ ပြောဆိုလိုက်သည်။ ။

အာဏာရ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ မော်စီတုန်းက တရုတ်သည် မကြာခင် ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်လာတော့မည်ဟု ဆိုပါသည်။ ။ ကျေးလက်တွင် တောင်သူလယ်သမားများ သည် အစားအစာထုတ်လုပ်မှုကို အလွန်ပင် တိုးမြှင့်လိုက်ပြီဟု ဆိုသည်။ ။ မြို့ကြီးများ တွင် ဆောက်လုပ်ရေးသမားများက စက်ရုံသစ် ၁၀၀ ကို တည်ဆောက်နေသည် ဟု ဆိုသည်။ ။

မော်ပြောသော တရုတ်ပြည်သည် အလွန်ပင်ဆင်းရဲသော လယ်သမားတိုင်းပြည်အဖြစ်မှ သည် ၁၅ နှစ်အတွင်း ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်း စက်မှုအင်အားကြီးနိုင်ငံ ဖြစ်မည်ဟု ဆိုသည်။ ။

မော်၏ ထိပ်တန်းလက်ထောက်တစ်ဦးဖြစ်သူ ပင်ဒေဟိုင်းကမူ မော်စီတုန်း၏ စကားမှာ တရားလွန်စကားသာဖြစ်၍ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိဟု ပြောသည်။ ။ စက်မှုနိုင်ငံထူထောင်မည့် တရုတ်တွင် စက်မှုလုပ်ငန်း မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ။ တရုတ်၏ လယ်သမား သန်း ၅၅၀ မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စားရေရိက္ခာဖူလုံအောင်ပင် စိုက်ပျိုးနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ကြီးမားသော အပြောင်းအလဲများ သည် မည်သို့ လျင်မြန်စွာ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ပင်သည် ဟူနန်နယ်တွင် ရှိသော သူ့ဇာတိမြို့ကို သွားရောက်လည်ပတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ကျေးလက်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသမျှကို ကိုယ်တိုင် သွားကြည့်မည်ဖြစ်သည်။ ။ သူတွေ့မြင်ခဲ့တာသည် စိတ်ပျက်ဖွယ် တရုတ်၏ အနာဂတ်ပင်တည်း။

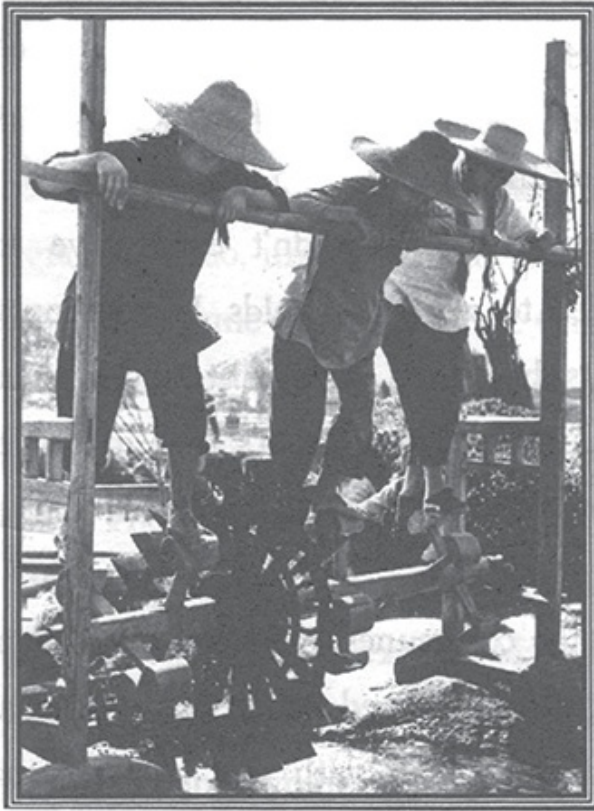
ဟူနန်တွင် လူထောင်ပေါင်းများ စွာသည် အငတ်ဘေးဆိုက်အံ့ဆဲဆဲ

ဖြစ်နေကြသည် ။ လယ်သမားများ သည် ဘုံအဖွဲ့များ ဟု ခေါ်သည့် ကြီးမားသော နိုင်ငံပိုင်လုပ်ငန်းကြီးများ ထဲသို့ တွန်းပို့ခံနေကြရသည် ။ ဘုံအဖွဲ့ပိုင်လုပ်ငန်းများ သည် ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းများ ထက် အစားအသောက်ကို ပိုမိုဖူလုံစွာ ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်သည် ဟု မော်က ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောသည် ။ သို့ရာတွင် အစိုးရက ရိတ်သိမ်းသမျှဝေစုထဲက အများ စုကို ရယူသွားသဖြင့်လယ်သမားများမှာ စားရုံ နည်းနည်းမျှသာ ရကြပါသည် ။

အစိုးရပိုင် ဘုံအဖွဲ့ အများ စုသည် လယ်လုပ်ရန် လိုအပ်သော စက်ကိရိယာများ မရှိပါ။ လယ်လုပ်ငန်းအပြင် လယ်သမားများ သည် တရုတ်ပြည်၏ စက်မှုလုပ်ငန်းသစ်များ အတွက် စတီးများ ထုတ်ပေးမည့် သတ္တုကျိုမီးဖိုငယ်များကိုပါ တည်ဆောက်ပေးကြရလေသည် ။ ထွန်ခြစ်များ ၊ ပေါက်ပြားများ နှင့် အခြားလယ်ယာသုံးပစ္စည်းများကို စတီးအဖြစ် ကျိုပစ်ပါသည် ။

ဘုံအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သူများမှာ ပင်တစ်ယောက် ကလေးဘဝကတည်းကသိသူ အတော်များများ ပါဝင်သည် ။ သူတို့ သည် ဆိုးဆိုးရွားရွား နေထိုင်ကြရလေသည် ။ သူတို့ သည် အနွေးဓာတ်မပေးနိုင်သည့် စောင်ပါးပါးလေးများ ဖြင့် ဝါးဖျာများ ပေါ်တွင် အိပ်စက်ကြရသည် ။ သူတို့ တွင် ဟင်းချက်ဆီမရှိပါ။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဝေစု နည်းနည်းနှင့် ဆန်တချို့ကို စားသုံး၍ ရှင်သန်နေကြရခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

အားနည်းလွန်းသော အလုပ်ခွင်တွင် လုပ်ကိုင်ကြရသည့်တိုင် လယ်သမားများမှာ ပစ်လဲကျသွားသည် အထိ အလုပ်လုပ်နေကြရသည် ။

၁၉၅၆ ခုနှစ်
အတွင်းက အများ
ပိုင်လယ်ယာများ
မှာ ဆည်ရေပေး
စေရေးလုပ်ငန်းကို
ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင်
နေရတဲ့ တရုတ်
အမျိုးသမီးငယ်
၃ ဦး။

"ခွဲတမ်းပြည့် မလုပ်နိုင်ရင် မညာမတာ အရိုက်ခံရတယ်။ အ လုပ်
သွားတာ နောက်ကျရင်လည်း အရိုက်ခံရတယ်။ (ပါတီလုပ်သားတွေ)
မကြိုက်တဲ့ စကားကို ပြောမိရင်လည်း အရိုက်ခံရတယ်" ဟု ပင်က ရေး
ခဲ့သည် ။

ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသော ပင်သည် သူယူလာသည့် ငွေတစ်ဝက်
ကို သူ့ဒေသက ဘုံအဖွဲ့ ရှိ သူငယ်တန်ကျောင်းကို ပေးခဲ့သည် ။ ကျန်
သောတစ်ဝက်ကို သက်ကြီးလုပ်သားများအား ပေးခဲ့လေသည် ။ ထို့နောက်
သူသည် တရုတ်ပြည်သူများကို ဖိအားတချို့ သက်ရောက်စေသည့်

ထုတ်လုပ်ရေး ရည်မှန်းချက်များကို လျော့ချရန်တိုက်တွန်းသည့် ကြေးနန်းအားမော်ထံသို့ ပေးပို့လိုက်သည်။ ။

သို့ရာတွင် ပင်ဒေဟိုင်း၏ စကားကို မော်က နားထောင်ချင်ပုံ မရပေ။ ။ ‘လူတွေသေတာ အကျိုးကျေးဇူးတောင် များ သေးတယ်’ ဟု အစောပိုင်းကာလများ တွင် သူက ပါတီခေါင်းဆောင်များကို ပြောခဲ့သည်။ ။ ‘လူသေတွေက မြေကြီးကို မြေဩဇာကောင်းစေပါတယ်ဗျာ’ ဟု မော်ကဆိုလေသည်။ ။

မော်ပြောသော စီးပွားရေးအခန်းပွင့်မှုသည် မော်ကိုယ်တိုင်ကလွဲ၍ အခြားသူများ သိထားသည် ထက်တောင် လူအသေအပျောက် ပိုမိုများပြားစေခဲ့ပါသည်။ ။ အမှန်မှာ သမိုင်းတွင် အဖျက်စွမ်းအားအပြင်းထန်ဆုံး ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုသည် အစပြုနေပြီဖြစ်ပါသည်။ ။ အငတ်ဘေးကြီး မပြီးဆုံးသေးခင်မှာ ပင် အနည်းဆုံး တရုတ်လူမျိုး ၂၅ သန်းသည် အစာငတ်၍ သေကြရပါလိမ့်မည်။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ကောင်းသည် မှာ ထိုအငတ်ဘေးသည် မော်ထားခဲ့သော အမွေအနှစ်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ မကွယ်လွန်ခင် မော်သည် သန်းရာချီသော ပြည်သူ့အိုးအိမ်များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပြည်သူတို့ ၏ သမိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပြည်သူတို့ ၏ လူသားဆန်မှုကိုလည်းကောင်း ဓားပြတိုက်ယူပါလိမ့်မည်။

အပိုင်း (၁)

အာဏာရရန် သွေးလွှမ်းသော
ချီတက်မှု

အခန်း (၁)

ကျောက်တုံးနားက ကောင်ကလေး

၁၈၉၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မော်ရန်ရှင်းဟု ခေါ်သော တရုတ်လယ်သမားနှင့် ဝန်ကျိမေဟု ခေါ်သော သူ့ဇနီးတို့ က ကောင်ကလေးတစ်ယောက်ကို မွေးဖွားသည် ။ မော်မိသားစုသည် ဟူနန်ပြည်က ဝေးလံသော လယ်သမားနယ်ဖြစ်သည့် ရှောင်ရှန်းတွင် နေထိုင်သည် ။ သူတို့ သည် အသီးအနှံဖြစ်ထွန်းသော စိုက်ပျိုးမြေနှစ်ဧကကို ပိုင်ဆိုင်ထားရာ သူတို့ သည် သူတို့ ၏ အိမ်နီးချင်းများ ထက် ပိုမိုချမ်းသာကြွယ်ဝသည် ။

အစပိုင်းတွင် ကျန်းမာရေးဒေါင်ဒေါင်မြည်သော သူတို့ ၏ သားကို သတိပြုမိကြ၏။ သူ့အစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ မွေးကင်းစအရွယ်တွင် ဆုံးသွားကြသည် ။ ကျိမေကမူ သူ၏ တတိယသားမှာ အသက်ရှင်မည်

ဟု ယုံကြည်သည် ။ အကြောင်းမှာ ထိုတတိယသားကို မှော်အစွမ်းရှိသည် ဟု ဆိုကြသော အိမ်နားက ကျောက်တုံးဆီသို့ သူက ခေါ်သွားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည် ။ ကျိမေက သူ့သားကို ဇီဒေါင်ဟု နာမည်ပေးလိုက်သော်လည်း ထိုသားကို ရှိဆန်ရာဇီဟု ချစ်စနိုးခေါ်သည် ။ ရှိဆန်ရာဇီဆိုသည် မှာ ကျောက်တုံးလူကလေးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည် ။

မော်ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ ထိုချစ်စနိုးနာမည်ထဲကအတိုင်း သူ့ပုံစံလေး ဖြစ်လာသည် ။ သူသည် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ရှိသည် ။ ဆုံးဖြတ်ချက်ပြတ်သားသည် ။ ခေါင်းမာသည် ။ မိခင်ကို ချစ်သော်လည်း မညှာမတာခိုင်းတတ်သော အဖေကိုမူ မကျေမချမ်းဖြစ်တတ်သည် ။ ရန် ၂ န်းမ ၂၁ ရည်မှန်းချက်ကြီးမားပြီး အလုပ်ကြိုးစားသော စစ်သားဟောင်းဖြစ်ရာ သူ့သားကိုလည်း သူ့လိုပင် အလုပ်ကြိုးစားစေလိုပေသည် ။

မော် အသက်ရှစ်နှစ်ပြည့်သည့်အခါ မော်၏ အဖေက မော်အား ကျောင်းထားရန် အင်တင်တင် သဘောတူလိုက်သည် ။ ပညာတတ်လျှင် မိသားစုလယ်လုပ်ငန်းကို စီမံခိုင်းမည်ဟု ရန်ရှုန်းက မျှော်လင့်သည် ။ သို့ရာတွင် မော်သည် စာဖတ်ခြင်း၊ အတွေးအခေါ်များကို ငြင်းခုံခြင်း၊ ကဗျာဖွဲ့ခြင်းတို့ ကိုသာ ပိုမိုသဘောတွေ့ နေလေသည် ။ ညနေဘက် အိမ်အလုပ်လေးများ ပြီးလျှင် သူသည် ဝတ္ထုကြီးများကို အိပ်ရာထဲတွင် နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင် ဖတ်ရှုနေတတ်ရာ မီးအိမ်အလင်းရောင်ကို ဖခင်မမြင်ရအောင် စက္ကူဖြင့် ကွယ်ထားခဲ့ရလေသည် ။

မော်သည် ကျောင်းတွင် စာတော်သည် ။ လူကြီးများကို ရန်စလေ့မရှိပေ။ သူ့ဆရာများကမူ သူသည် ရိုင်းစိုင်း၍ အငြင်းသန်သူဖြစ်ကြောင်းသိလာသည် ။ အသက် ဆယ့်လေးနှစ်ပင် မပြည့်ခင်မှာ ပင် အနည်းဆုံးစာ

သင်ကျောင်းသုံးကျောင်းကနေ နှင်ထုတ်ခြင်းခံခဲ့ရပါသည်။ ။

နောက်ဆုံးတွင် စိတ်တိုနေသောဖခင်က မော်အား ကျောင်းသားရက်များ ကုန်ဆုံးပြီဟု ပြောဆိုလေတော့သည်။ ။ ရန်ရှန်းသည် မော်ကို အိမ်နားက လယ်သမားမိသားစုမှ လူရီဒူဆိုသော မိန်းကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ချပေးရန် စီစဉ်တော့သည်။ ။ မော်သည် လူရီဒူနှင့် မိသားစုဘဝကို ထူထောင်၍ လယ်သမားအဖြစ်နေထိုင်ရန် မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ ။

သို့ရာတွင် ခေါင်းမာသောကောင်လေးသည် သူ့ ဖခင်ခြေရာကို နင်းမည့် အတွေးအတိုင်း မလိုက်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။ ။

အသက် ၂၀ အရွယ် မော်စီတုန်း (ညာအစွန်)ကို မိဘများနဲ့အတူ
ရှောင်ရှန်းအိမ်မှာတွေ့ရပုံ

တရုတ်သည် လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲနေသည်။ ။ မော်သည် အပြောင်းအလဲမြန်နေသော တရုတ်ပြည်ကြီး၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ချင်နေသည်။ ။ အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်ခန့်တွင် ဇနီးသည် ကွယ်လွန်လေရာ သူသည် ခေတ်မီပညာသင်ရန် ဆုံးဖြတ်၍ လယ်တောကို စွန့်ခွာခဲ့တော့သည်။ ။

အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်တွင် ကျောက်တုံးလူကလေးသည် သူ့ကံကြမ္မာကို သူဖန်တီးတော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ ။

ပြိုကွဲနေသော အင်ပါယာ

တရုတ်၏ ဧကရာဇ်များ သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံး လူ့အဖွဲ့ အစည်းထဲက တစ်ခုကို အုပ်စိုးလာခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်းလေးထောင်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ။ တရုတ်လူမျိုးများ သည် ယမ်းမှုန့်၊ စက္ကူ၊ သံလိုက်အိမ်မြှောင်တို့ ကို တီထွင်ခဲ့ကြသည်။ ။ သူတို့ သည် လှပသော ကြွေထည်များ ၊ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုများ ၊ ပန်းချီကားများကို ဖန်တီးခဲ့ကြသည်။ ။

ကြီးကျယ်သော တရုတ်လူ့အဖွဲ့ အစည်းက ထုတ်လုပ်သော ဇိမ်ခံပစ္စည်းများကို ဥရောပတိုက်သားများက ငမ်းငမ်းတက် လိုချင်ကြသည်။ ။ ၁၇၀၀ ပြည့်နှစ် ကာလများ တွင် စပိန်၊ ဗြိတိသျှနှင့် ဒတ်ချ်ကုန်သည် များက ငွေထည်များကို တရုတ်သို့ ယူဆောင်လာကြပြီး ၎င်းတို့ ကို ပိုးထည်၊ အကောင်းစား ကြွေထည်၊ လက်ဖက်ခြောက်တို့ နှင့် လဲလှယ်ကြသည်။ ။

တရုတ်ဧကရာဇ်များ သည် ဝင်ငွေရသည် ကို ကြိုဆိုကြသော်လည်း သူတို့ သည် တိုင်းခြားလွှမ်းမိုးမှုများကို သံသယရှိကြသည် ။ နိုင်ငံခြားကုန်သည် များ ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့တည်းသို့လာရန် ကန့်သတ်ဖို့ ကြိုးစားလာသည် ။

အနောက်သို့ ကြည့်ခြင်း

၁၈၀၀ ပြည့်နှစ်များ တွင် အနောက်ကမ္ဘာသည် တရုတ်များကို နည်းပညာ အသာရလာသည် ။ ဥရောပတိုက်သားများ နှင့် အမေရိကန်များ ကရေနွေးငွေ အင်ဂျင်များကို တီထွင်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ခေတ်မီလက်နက်များကို တည်ဆောက်နိုင်လာသည် ။ ဖိနပ်နှင့် အဝတ်အထည်များကို အလုံးအရင်း ထုတ်လုပ်နိုင်လာသည် ။

၁၈၀၀ ပြည့်နှစ် အလယ်ကာလလောက်တွင် အနောက်အင်အားကြီး နိုင်ငံများက လက်နက်ကောင်းတပ်ဆင်ထားသော စစ်သားများ ဖြင့် တရုတ်သို့ ပြန်လာကြပြီး အနောက်ကကုန်သည် များ အတွက် ဆိပ်ကမ်းများ ဖွင့်ပေးရန် တရုတ်ကို တွန်းအားပေးခဲ့သည် ။ ကုန်သည်များ သည် တရုတ်တို့ ထံမှ ဇိမ်ခံပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူကြပြီး အပြန်အလှန်အားဖြင့် သူတို့ က တရုတ်များအား ဘိန်းများ ပြန်ရောင်းကြသည် ။

တရုတ်ကို အုပ်စိုးခဲ့သော မိသားစုဖြစ်သည့် ချင်မင်းဆက်သည် ဥရောပနိုင်ငံများ နှင့် ဖြစ်ပွားသော စစ်ပွဲတွင် နှစ်ကြိမ်၊ ဂျပန်နှင့်ဖြစ်သော စစ်ပွဲတွင် တစ်ကြိမ် အသီးသီး စစ်ရှုံးခဲ့လေသည် ။ တရုတ်ပြည်သူများ သည် သူတို့ ၏ အစိုးရကို အယုံအကြည်မရှိတော့၍ ပုန်ကန်ကြလေတော့သည် ။ သွေးလွှမ်းသော ပြည်တွင်းစစ်ပွဲများ တွင် လူသန်းချီ အသ

တံခံခဲ့ရသည် ။ လူသန်းပေါင်းများစွာသည် ဘိန်းခန်းများတွင် ဘိန်းစားများ အဖြစ် သူတို့၏ ဘဝများကို ဖြုန်းတီးပစ်ခဲ့ကြသည် ။

ချင်ဧကရာဇ်များသည် ခေတ်မီစက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် စာသင်ကျောင်းများ ထူထောင်ရန် အားထုတ်မှုတချို့ လုပ်ခဲ့သည် ။ သို့ရာတွင် မော် အိမ်ကထွက်လာချိန်လောက်တွင် တရုတ်လူငယ်များက ပြောင်းလဲမှုနှုန်းကို စိတ်မရှည်ကြတော့ပေ။ တရုတ်ကို ဗရုတ်ဗရက်အနေအထားကနေ ဆွဲထုတ်ရန် နည်းလမ်းတစ်ခုတည်းရှိသည် ဟု သူတို့က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည် ။ သူတို့သည် အနောက်တိုင်းနည်းများ အတိုင်း သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ပညာသင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည် ။ တရုတ်တို့ ခေတ်မီအတွေးအခေါ်များ နှင့် ခေတ်မီနည်းပညာယူလာရန် လိုအပ်နေပေပြီ။

**အနောက်တိုင်းကုန်သည်များ
ရောင်းချတဲ့ ဘိန်းကြောင့်
တရုတ်လူမျိုး သန်းပေါင်း
များစွာ ဘိန်းစွဲခဲ့ကြရပုံ။**

ထို့ ထက်ပိုမို အရေးကြီးသည် မှာ တရုတ်နိုင်ငံသည် ခေတ်မီ၍ ဒီမိုကရက်တစ် ဆန်သော အစိုးရကို လိုအပ်နေခြင်းပင်တည်း။ ခေတ်မီအစိုးရ ဖြစ်လာရန် လူထု သည် သူတို့ ၏ ဧကရာဇ်ကို နန်းချပစ်

ရပေလိမ့်မည်။
